

РЕШЕНИЕ

№ 8200

гр. София, 19.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 09.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12091** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204, ал. 1 от АПК във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Делото е образувано по повод искова молба от Б. С. Б. чрез адв. Д. от САК срещу Администрацията на Министерски съвет при следните твърдения и съображения:

Сочи, че с Решение 7177/29.11.2017г., допълнено с Решение от 29.01.2018г., постановени по административно дело № 10485/2017г. на АССГ, влезли в сила, е прогласена нищожността на точка 7 по Протокол 2 от 07.07.2017г. на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС и преписката е върната за ново произнасяне в 40 дневен срок от връчване на съобщението при съобразяване с мотивите на решението.

Сочи, че в така посочения срок Комисията не е изпълнила съдебното решение, поради което е потърсена адвокатска защита срещу бездействието на администрацията. За последното е сключен договор с адв. Н. Д. – Договор за правна защита и съдействие от 04.10.2018г.

Проведено и производство по чл. 306 от АПК, на база така изготвеният договор за адвокатска защита и съдействие. Като резултат от оспореното бездействие е образувано административно дело № 10407/2018г., по което е постановено Разпореждане №174 от 08.01.2019г. , като е прието за основателно оплакването на ищеца, поради което Председателят на Комисията е осъдена да заплати глоба от 200 лева. Това разпореждане е оставено в сила с Решение №4904/08.01.2019г. по касационно дело № 2425/2019г. на АССГ.

В хода на това производство е поискано присъждане на сторените разноски, но в разпореждането на съда, въпреки уважаването на жалбата, е посочено, че в това производство не е предвидена възможност за присъждане на разноски, с оглед специфичния му характер.

Поради това, с настоящата молба ищецът претендира, че направените от него разноски по административно дело 10407/2018г. на АССГ представляват имуществена вреда, която е пряко и непосредствено причинена от незаконосъобразното неизпълнение на съдебно решение по административно дело № 10485/2017г.

При липса на специален ред и предвидена възможност за присъждане на разноските в производството по чл. 306 от АПК, счита, че отговорността на ответника може да бъде потърсена по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Моли ответника да бъде осъден да заплати сумата от 300 лева, представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди от незаконосъобразното неизпълнение на Решение по административно дело № 10485/2017г. на АССГ, които вреди представляват реализирано плащане по договор за адвокатска защита и съдействие, както и законна лихва от датата на завеждане на исковата молба до изплащането ѝ. Претендира и разноските за настоящето производство в размер на 300 лева адвокатски хонорар.

В проведеното съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Д. и моли за уважаване на исковата молба. Претендира разноските по делото, за които представя списък.

Ответникът Администрацията на Министерски съвет се представлява от юрк Г., която моли искът да бъде отхвърлен като недопустим и неоснователен. Счита, че липсва причинена вреда, която да е в причинна връзка с незаконосъобразен акт. Счита, че производството по чл. 306 от АПК е административнонаказателно по своя характер, поради което други страни освен наказващия орган и наказаното лице не могат да претендират вреди от направени разноски за участие. Намира още, че заплащането на сумата се явява недоказано. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски в настоящото производство.

Представителят на СГП намира исковата молба за доказана и основателна.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото, поотделно и в тяхната съвкупност и въз основа на Закона, намира за установено следното:

Исковата молба е допустима за разглеждане, подадена от надлежна страна, срещу пасивно легитимиран ответник – Администрацията на Министерски съвет, която е самостоятелно юридическо лице по арг. от чл. 40 от Закона за администрацията, като Комисията е помощен орган към МС. Разгледана по същество, същата е основателна. За да достигне до този извод, съдът съобрази следното:

В производствата по ЗОДОВ, родово подсъдни за разглеждане от административните съдилища по процесуалния ред на АПК /арг. чл. 128, т. 5 от АПК/ са искания за обезщетения за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжности лица. Последните се разглеждат по реда на чл. 203 и сл. от АПК и по същността си представляват исково производство, за процесуалния ред на което субсидиарно /извън глава XI-та на АПК/ се прилага ГПК. Предмет на дело от такъв характер са обективно съединени искове за установяване на незаконосъобразността на административен акт, в процесния случай наказателно постановление, отменено по надлежния ред, респ. действието или бездействието на административен орган или длъжностно лице и предизвиканите от

същите вреди /имуществени или неимуществени/, настъпили в правната сфера на ищеца, което предпоставя доказване и на причинната връзка между тях.

За да е налице основание за ангажиране отговорността на държавата или общините е необходимо да са осъществени елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - наличие на незаконни актове, действия или бездействия, извършени от длъжностно лице при ответника, претърпяна вреда от ищеца и причинна връзка между тях. Доколкото производството е исково, в тежест на ищеца е да докаже фактите и обстоятелствата, които са предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Първата предпоставка за водене на производството, а именно – незаконосъобразно бездействие по изпълнение на съдебно решение, издадено в полза на настоящия ищец е налице. Не се споделя изложеното в депозираното по делото становище от ответника и заявеното в о.с.з., че липсва отменен административен акт, поради което липсва изначално първата предпоставка за водене на производството. В исковата молба ясно е посочено, че се претендира незаконосъобразно бездействие на администрацията / в случая на Комисията/ по изпълнение на съдебно решение. Не е спорно още, че последното е установено съдебно с разпореждане по административно дело 10407/2018г. на Заместник председателя на АССГ, потвърдено от тричленен състав по АД №2425/2019г. на АССГ. Следователно, липсата или наличието на незаконосъобразно бездействие не следва да се обсъжда в настоящото производство, а следва да бъде прието за безспорно доказано. Действително, целта на воденото по чл. 304 и следващи от АПК производства е административнонаказателна и има за цел да дисциплинира администрацията чрез налагане на административни наказания при неизпълнение на съдебни решения в срок. Тази цел е реализирана във воденото производство. За нуждите на настоящото такова обаче е достатъчно установеното в мотивите на съдебните актове, че администрацията е бездействала във връзка с изпълнението на съдебно решение, постановено в полза на настоящия ищец. Следователно, налице е първата предпоставка по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – установяване на незаконосъобразно бездействие от страна на Комисията.

Съдът намира, че е налице втората предпоставка – претендираните имуществени вреди. Видно е, че производството по АД №10407/2018г. по чл. 304 от АПК е иницирано по молба на Б. Б. чрез адв.Д., за което е представен договор за правна защита и съдействие – л.5 по делото. Същият е страна в производството, като е определен като „молител“ в разпореждането, с което е приключило делото. Разноските по заплащането на адвокатското възнаграждение са посочени в самия договор, като няма спор, че същите са поискани за възстановяване, но не са присъдени с разпореждането, поради предвидена такава възможност по реда на чл. 304 от АПК. Съгласно т.1 от ТР № 6/2013г. по т.д. № 6/2014г. на ОСГТК на ВКС, вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка, като доказателствената тежест за направените вреди - разходи, претендирани в производството тежи върху ищеца, който в случая доказва.

По мнение са съда, налице е и третата предпоставка на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно – причинна връзка между направените вреди и установеното поведение на администрацията.

Съдът приема тезата, че производството по чл. 304 от АПК има за страни съответният председател или овластено лице от съда и органа, чието неизпълнение на съдебно решение е предмет на проверка, както и че целта на производството е евентуално

санкциониране на органа при установяване на неизпълнение, като последното не представлява изпълнително производство с крайна цел – привеждане в изпълнение на неизпълненото съдебно решение, за което жалбоподателят разполага с възможност съобразно изпълнителното производство, предписано от АПК, съобразно вида на дължимото изпълнение.

В случая обаче, в преценката на лицето, което има интерес от изпълнението е да избере производство. Като е сезирал съда с искане по чл. 304 от АПК и такова е образувано и водено, както и приключило с установяване на незаконосъобразно бездействие, лицето има право да бъде репарирано за направените от него разходи в това производство. При липса на друг ред за това, съдът приема, че следва да приложи по аналогия приетото в т. 1 от ТП2/2015г. по т.д.№2/2014г. на ГК от ВКС и ВАС и ТР№1/2017г. по т.д. 2/2016г. на ВАС.

По изложените съображения, исковата молба следва да бъде уважена до претендирания размер.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати и лихва върху сумата , считано от завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата.

Съдът намира, че следва да осъди ответника да заплати и направените в настоящото производство разноски, които са доказани и за които е представен списък. Договореният адвокатски хонорар е в близък размер до установения минимум за този тип производства, поради което възражението за прекомерност не следва да бъде уважено.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет да заплати в полза на Б. С. Б. сумата от 300 / триста/ лева, ведно със законната лихва върху сумата до момента на изплащането ѝ.

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет да заплати в полза на Б. С. Б. сумата от 700 /седемстотин/ лева адвокатски хонорар, представляващи разноски за настоящото производство.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: